

BULLETIN FÖR SVENSKA
STRÅKLÄRARFÖRBUNDET
NR 2 SOMMAREN 2010

esta

Newsletter

Cellosamverkan med JUSTANGO

ESTA - konferens i BRÜGGE

Årsmöte 2010 i Berwaldhallen

ESTA Newsletter
Nummer 2 våren 2010

Innehåll:

Konferensen i Brügge.....	4
Uppdatering Falun 2011.....	5
Cellosamverkan med JUSTANGO.....	6
FUNDERINGAR Av och med Lars Jöneteg.....	8
Violinmetodik-kurs, vid Musikhögskolan Ingesund.....	10
Årsmöte i Berwaldhallen.....	12
Stråkplanket med Catharina Gruner Kronqvist.....	14
TA DIG TON! med Marita Sandberg.....	16
Notiser.....	19

European String Teachers Association

European String Teachers Association
 Centralt sekretariat:
 Barbara Schmitt
 e-post: barbara.schmitt@bluewin.ch
 President: Edith Peinmann (D)
 Vice president: Eva Bogren (SE)
 Kassör: Agnes Stein von Kaminsky (D)
 Övriga ledamöter: Karen Valeur (DK), Peter Esswood (GB)

Omslaget: Innovationsförmåga på pedagogikkursen Ingesund. Hanne Björlin och Ulla Magnusson.

Foto: Matoula Zachariadou

är en publikation utgiven för Svenska Stråkläraryrket.

Ansvarig utgivare: Gunnar Crantz

Redaktör: Per Helders

Artiklar, inlägg, recensioner etc är välkomna och skickas till:

estanews@esta.se

ESTA Newsletter/Per Helders

Kristinedalsbacken 3

131 46 Nacka

Tel. 070-535 41 26

Copyright för artiklar och inlägg: SSF och enskilda författare. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera inkommet material. Innehållet i publikationen ger ej uttryck för centrala ESTA:s åsikter i skilda frågor. Eftertryck tillåtet endast efter tillstånd och med angiven källa.

Medlemskap i SSF kostar 350 kr/år för aktiva och stödjande medlemmar, 100 kr för studenter och pensionärer.

Pg 88 69 57-0

OBS! Glöm inte att ange namn och adress tydligt samt att meddela eventuella adressändringar!

Annonsspriser tills vidare:

Helt uppslag 3000 kr (färg 4500 kr)

Hel sida 1800 kr (färg 2700 kr)

Halv sida 900 kr (färg 1200 kr)

Mindre 600 kr (färg 900 kr)

För beställning, kontakta SSF, se nedan.

Manusstopp för nr 3 2010: 1 september

Svenska Stråkläraryrket

c/o Päivikki Wirkkala-Malmqvist
 Kanalgatan 106
 603 65 Norrköping e-post: sekreterare@esta.se
 Pg 88 69 57-0
 Hemsida: www.esta.se

Hedersordförande: Harald Thedéen

Hedersledamöter: Anders Sparf, Kjell-Åke Hamrén

Ordförande: Gunnar Crantz

Vice ordförande: Anna Lindal

Sekreterare: Päivikki Wirkkala-Malmqvist

Kassör: Johan Falk

Övriga ledamöter: Leif Elving, Petra Hellquist, Monika Jonasson, Per Helders

Suppleanter, tillika kretsombud: Hans Kennemark, Yvonne Bergström, Lars Jöneteg, Frank Lind, Stefan Valdemarsson, Bengt-Eric Norlén

Ordföranden har ordet

Jag brukar ogilla att påpeka självklarheter. Varför? Jo, därför att man kan få en svag känsla av att man framstår som korkad. Jaha, du tycker du måste påpeka det där och det där... det visste vi sedan länge. Eller också kan man känna sig lite oförsämd. Antydandes att ens samtalspartner eller vad det nu är för forum man uttrycker sig inför inte hänger med. "Oj han tycker att jag är dum i huvudet eftersom han påpekar detta..."

Den osäkerhet man känner när man hamnar i en situation där man, hemska tanke, känner ett visst behov av att yttra något man innerst inne vet inte borde behöva yttras, den osäkerheten förvärrar situationen. Man yttrar det självklara, men inte med en självsäker röst, utan liksom avlyssnandes reaktionen, eftersom man innerst inne inte fattar varför man måste säga det man just står och säger. Sammanfattningsvis: Man avstår från att säga självklarheter.

Fast... en sak som är egendomlig. Varför har jag en känsla av att detta undertryckande av yttring av självklarheter, detta osäkra avstående från tautologisk manifestation, att detta är något som inträffar allt oftare? Inte kan bero på att man blivit smartare - all forskning visar på det motsatta när man är i min ålder. Alltså måste det bero på att situationer som framkallar detta behov blivit vanligare.

Jag har funderat en del på detta. Ibland funderar jag när jag cyklar. Ibland när jag äter lunch. Ibland när jag tar ett glas vin. Och, faktiskt tror jag att mitt funderande givit resultat. Jag tror att ökningen av ovannämnda behov orsakas av att det finns fler politiker nu än tidigare. Eller snarare: Att de som finns numera till största delen är yrkespolitiker från början. De har aldrig arbetat. Aldrig haft ett yrke. Om man bortser från det yrke som kallas politikeryrket.

Men, på vilket sätt påverkar denna omständighet behovt av att yttra självklarheter? Jo, därför att jag, och de allra flesta med mig, anser att det är en självklarhet att det finns ett samband mellan

förvärvat kompetens å ena sidan, och makt och pengar å den andra. Om man exempelvis har makt eller hög lön, så beror det på att man har en lång utbildning, eller att man har en viss begåvning. Men det finns ett skrå där detta inte stämmer. Jag pratar om dem som inte har någon högskoleutbildning, inte har någon afärsmässig begåvning, inte har fallenhet för enterprenörskap, inte har konstnärlig begåvning, inte ens är bra på att idrotta.

Jag pratar om dem som förvärvat sin position enbart genom att ha sitt namn med på ett stort antal närvarolistor till möten i de olika politiska ungdomsförbunden. Under några år.

Det verkar ju uppenbart att sådana meriter dels är orättvisa, dels farliga. Hoppsan. Där kom visst en självklarhet. Ursäkta. Men samtidigt - sådan är ju nu verkligheten. Och jag tror att jag vill dela med mig av en insikt: Yttra gärna självklarheter. Det börjar bli väldigt nödvändigt. I morgon kanske det är försent. Då kanske decennier av investeringar i Sundsvalls kultruliv är bortkastade.

Då kanske den kommunala musikskolan i Sverige är värd bara hälften av vad den är värd idag, och med denna kapitalförstörelse kanske följer en halvering av värdet på en av Sveriges största exportprodukter - Musiken. Då kanske hela skolväsendet åderlåtits hårt på grund av att politikerna panikartat vill övertrumfa varandra med "kvalitetshöjande åtgärder", istället för att ge inflytande till de som är proffs. Lärarna.

Var stolta! Gunnar

...och några ord från redaktören

Våren och försommaren brukar ju som bekant vara en hektisk tid för lärare, inte minst för stråklärare. Skolavslutningar, vårkonserter och en massa annat. Även för ESTA Newsletters redaktör har tillvaron varit mycket kompakt, vilket resulterat i att detta nummer av ESTA Newsletter blivit ganska försenat. Det i sin tur har medfört att önskemål från vissa medlemmar om att flagga för deras sommarkurser tyvärr blivit meningslöst att genomföra, eftersom sommarkurserna i fråga i stort sett börjat när ni medlemmar nu förhoppningsvis liggandes i hängmattan läser detta färska, men alltså försenade, nummer av tidningen. Jag beklagar detta, men naturlagarna har varit ovanligt obevekliga denna vår. Tidigare brukade jag kunna förlänga dygnet så att det blev runt 30 timmar lång, men det har inte funkat i år. Eller så har det funkat, men varit otillräckligt.

Med facit i hand kan man konstatera att det är bättre och säkrare att meddela mig om dessa kurser redan i januari. På så sätt kan det flaggas eller annonseras i nummer 1, vilket kan vara en fördel även för rekryteringen till kurserna ifråga. Nummer 1 kommer ibland tidigt på grund av att vi vill ha ut detta nummer innan årsmötet, som enligt stdgarna ska äga rum under det första kvartalet varje

år. Men om man är ute med detta redan i januari, så vill jag påstå att det är stensäkert att det kommer med.

Vore kanon om ni alla under sommaren kan fundera på hur ni kan få igång snack om den kommande konferensen. Vi behöver all tänkbar hjälp att få ut informationen om denna monumentala händelse. Vi i arbetsgruppen tackar på förhand.

Trevlig sommar!

Per Helders, redaktör

Per Helders, redaktör

Den 38:e internationella ESTA-konferensen i BRÜGGE

Även om den så pittoreska staden Brügge i Belgien inte bjöd på det allra bästa vårvädret, så bjöds deltagarna i den 38:e Internationella ESTA-konferensen på ett enastående väl avvägt program, som åtnjöt rubriken "Stråkar i Flandern: en kulturell polyfoni".

Ordföranden i ESTA Belgien/Flandern, Mark lamprecht, kanske särskilt bekant för oss svenskar för sin utomordentliga kunskaper i det svenska språket, ska jämte sina kollegor ha all heder för en konferens med såväl spännvidd som djup. Konferensen ägde rum mellan 30 april och 4 maj, och värdskola var Konservatoriet i Brügge, en anrik institution som var centralt placerad och som kunde erbjuda de lokaler en sådan här konferens fordrar.

Men först några ord om Brügge. En koncentrerad stadskärna med fantastiska husfasader, ofta små hus men med en variationsrikedom då särskilt vad det gäller fasadernas utformning. Kullerstenslagda gator som ringlande mötte varandra i alla tänkbara vinklar, vilket speglade arkitekturen som verkade ha ett eget liv. Staden var som en organism, som utvecklats i fred efter egna naturlagar under många århundraden. Biltrafiken hade man grävt ner, genomfarter och parkeringar var genomgående underjordiska. Lägg därtill lumiga kanaler där de små andungarna tog sina första simtag under vår behagliga vistelse. Broar som alltid var gamla, små och vackra. Husfasader som riktade sina Hansestadsassocierande toppar mot himlen samtidigt som de nertill kantade dessa kanaler. Klappret av hästskjutsarna ackompanjerade koltrastarnas sång som underhöll gästerna på trottoarsserveringar och kaféer.

Mat- och ölkultur var synnerligen välutvecklade, men det var tyvärr också prisnivån. Det kan dock inte förnekas att man får väldigt mycket upplevelse för pengarna i Brügge, även om alla städer med en befogat stark turistattraherande förmåga alltid dras med vissa turistfällor. Att leta efter de små undanskymda matställen, de som bara hade matsedel på flamländska, visade sig vara en givande

taktik...

Som alltid är det per definition omöjligt att göra ett sådant här arrangemang rättvisa i en tidningsartikel. Tråkigt vore det väl annars. Ska man lyfta fram enskildheter, så är det befogat att först och främst nämna Sigiswald Kuijken, som med en enastående energi och livsaptit både föreläste och spelade. Konferensens musikaliska centralpunkt var konserten i Concertgebouw, en fantastisk och spännande nybyggd konsertlokal mitt i Brügge. Sigiswald Kuijken och La Petite Bande franträdde med tidstroga instrument. Fina framföranden av Biber, Bach och Vivaldi, men man tvingades notera att konsertsalens akustik, som i och för sig var utomordentlig, nog inte var helt avpassad för dessa tonsvaga instrument. Denna

Sigiswald Kuijken tänker

omständighet gjorde att den konsert som vi fick höra kvällen innan på Brügge Stadsteater kanske ändå överträffade La Petite Bande; Talichkvartetten. Denna helt allt igenom helgjutna kvartett framförde musik av Mozart, Janacek och Mendelssohn. Det är mycket sällan man får höra stråkkvartett på detta in i varje detalj avvägda sätt, men en elegant timbre som förde tankarna till tidstrogenhet, fast på ett annat sätt än La Petite Bande.

Av föreläsningarna kan vid sidan av Kuijken nämnas Sarah Drury, som visade oss elfioler och elcelli, samt berättade föredömligt kort men mycket informativt om vad man kan vinna med att arbeta med elinstrument...och vad man bör tänka på.

Kato Havas berättade på ett engagerande sätt, trots att hon läste innantill, om hur det var att vara elev till Arthur Grumiaux. Grumiaux, som föddes i Charleroi, är ju en av de största belgiska musikerna genom tiderna. Havas, som ju är brorsdotter till Jean Sibelius, inledde med att spela Bach på Sibelius violin!

Ett föredrag som inte gav mersmak var det engelska pedagogpar Maria Kelemen och Ronald Masin. De presenterade en pedagogik som understundom kändes militant, med robotliknande elever.

Med dessa få axplock ur det rika programmet kan man sammantaget konstatera att konferensen i Brügge var en strålande konferens, naturligtvis i kraft av sitt innehåll, men man kan inte bortse från vad det betyder med ett förnämligt läge för en konferens som ESTA-konferensen. Tro mig: Brügge är fantastiskt!

Text och bild: Per Helder

Ordförande i ESTA Frankrike Dominique Vuillemin gillar att spela elcello

The 39th International ESTA Conference

BACK TO THE FUTURE

Meeting the new challenges of
MUSIC TEACHING

FALUN SWEDEN
1 - 5 June 2011

www.falun2011.com

ESTA-konferensen i Falun närmar sig...

DAGS ATT PLANERA FORTBILDNINGEN!

Nu i dagarna börjar er idogt arbetande arbetsgrupp skicka ut kortfattad info via mail, eller snarare en uppmaning att ta till sig informationen på Falukonferensens hemsida. Vi skickar till medlemmar, men också till stråklärare som ej är medlemmar, samt till alla kulrurskolechefer.

VILL DU GÖRA EN INSATS?

Tänk efter om du känner någon stråklärare som inte är medlem i Svenska Stråklärarförbundet. Skicka den information som mailas till dig vidare till den personen. Eller maila in e-postadress till henne/honom, så skickar vi. Ju flera vi är som sluter upp i Falun, desto tyngre blir vår argumentation gentemot politiker och beslutsfattare.

Som tidigare meddelats blir konferensavgiften 500 kr mindre om man är medle. Eftersom medlemsavgiften är på 300 kr, så kan man med lite elementär matematik inse att **det lönar sig att bli medlem!!**

Söndagen 6 juni träffades arbetsgruppen i Falun för att titta på alla lokaler. Lokalsituationen kommer att bli ypperlig. Vi kommer att disponera Kristinehallen och Aulan på Kristinegymnasiet. Man kan förflytta sig mellan dessa två huvudsalalr utan att gå ut. På vägen passerar man utställare, fik och även catering. Man kommer att kunna äta lunch i anslutnin g till alla aktiviteter. Vi kommer vidare att disponera olika klassrum för jam-sessions och instrumentförråd med mera.

Programmet börjar alltmer ta form, och vi kan konstatera att ambitionen att åstadkomma en modern konferens med teman som motivation, bredd och samhällsekonomiskt värde kommer

att kunna fullföljas fullt ut. Aktuell information kommer att finnas på hemsidan efter sommaren. Det är också där du kommer att kunna anmäla dig och boka boende. Vi har fått fina avtal med hotellen i Falun, allt för att göra det möjligt för just DIG att komma på årtusendets konferens...

Prata med din arbetsgivare! Du har rätt till fortbildning, och vi vågar påstå att bättre och mer kostnadseffektiv fortbildning är svårt att hitta. Vi har noterat ett stort intresser för konferensen i de andra medlemsländerna, vilket är kul. Men det är inte det minst viktiga att så många svenskar som möjligt kommer. Det är en internationell konferens, men samtidigt en nationell manifestation för bättre villkor för oss stråklärare och andra instrumentlärare.

Vi passar på att upprepa att **du måste anmäla dig i tid**, det vill säga senast 1 februari. Annars blir det problem på grund av stort tryck på hoptellen i Falun de aktuella dagarna.

Glad sommar!

Önskar:

Gunnar, Päivikki, Johan, Per, Leif,
Petra, Monika, Kjell-Åke och Catharina!

ÅTERKOMMANDE CELLO

Ännu ett lyckat celloprojekt är genomfört och den bubblande glädjen lever fortfarande kvar inom mig. Fem av oss cellolärare i Dalarna har just avslutat vårt 4:e stora gemensamma projekt. Denna gång hade vi tangocellisten Beata Söderberg och hennes argentinska grupp Justango som gäster. Vi känner oss inspirerade och åtminstone jag är sugen på att ägna mig mer åt tangospel.

Vi lyckades knyta kontakt med Beata redan innan deras två veckor långa turné i Rikskonserters regi planerades.

Beata är den svenska cellisten som för 13 år sedan kom i kontakt med argentinsk tango i New York där hon studerade vid Manhattan School. Hon bosatte sig i Argentina under en tid och började spela tillsammans med några av Argentinas främsta tangomusiker. Beata skriver själv musiken och spelar främst melodistämman. Hon och Justango har gett ut flera tangoalbum. Albumet Beatitudes har fått Argentinas motsvarande Grammisutmärkelse.

Denna konsert, liksom vår förra två år tidigare då vi hade Svante Henryson som gäst, bestod av två avdelningar med paus emellan. Vi startade med de lite äldre eleverna som behärskar noter bra och är vana med flerstämmighet. I den andra avdelningen hade vi med fler elever (dock inte de yngsta denna gång). Programmet som vi kallade för Gränslös tango varvades med bara cellister, bara Beata & Justango samt några låtar tillsammans.

Vi cellolärare tycker att vi funnit en bra form för samarbete. Vi har gjort större projekt vartannat år och gjort mindre samarbetsprojekt åren dessemellan (till exempel masterclass för våra lite mer drivna cellister med bland andra Lars-Inge Bjärlestam). Vi brukar ligga två år före i planeringen när det gäller de större projekten. Det aktuella året träffas vi 4 - 5 ggr för planering och genomspelning av programförslag. Resten av planeringen sker genom mailkontakt, vilken periodvis är väldigt tät.

Vi har förstås delat upp arbetsuppgifterna mellan oss. En del hjälp har vi haft från våra respektive musikledare, men det mesta har vi skött själva. Önskvärt vore, om vi ska orka med en fortsättning, att vi får mer hjälp med administrationen.

Tidigare år har vi sökt pengar från Sparbanksstiftelsen, men detta år fanns inga pengar att söka (en följd av den ekonomiska krisen). Vi hade dock besparingar som vi kunde använda oss av. Några andra av Dalarnas musikskolor har varit inblandade under tidigare år bland annat Malung, Gagnef och Orsa, men stommen har bestått av cellolärarna i Falun, Borlänge, Ludvika och Hedemora.

Hur kom det då sig att vi startade vårt samarbete? Allt började vid en länsstudiedag för lärarna vid Dalarnas musikskolor. Vi samlades ämnesvis under ett pass och bestämde oss för att göra något större projekt ihop. Vi hade Dalhalla som mål. Vårt första projekt delade vi med folkmusikgruppen Gränslöst från Falun samt med Suzukifiolgrupper från några av "våra" musikskolor.

Detta genomförde vi en solig dag i början av juni. Vi cellister samarbetade med Per Helders och hans cellister från Musikkonservatoriet. Ett samarbete som slog väl ut. Vi upprepade detta två år senare, då i samarbete med dansare och slagverkare från Hedemora musikskola. Vi hade även gäster från Frankrike. En av oss lärare hade god kontakt med Chantal Darieto - Latil och deras planerade utbyte skedde på detta sätt. Denna dag hade vi inte vädrets makter med oss. Vi frös och kände att nästa projekt måste ske inomhus.

Ba'cellorock blev nästa samarbete. Då var vi liksom detta år i Kristinehallen i Falun. Vi spelade barockmusik, enklare och mer avancerade pop- och rocklåtar. Vår gäst Svante Henryson improviserade till och hjälpte oss att få fram ett härligt sväng.

Vi cellolärare är glada över vårt cellosamarbete. Vi är ofta ensamma på vårt instrument och hamnar oftast i basstämman när det gäller samarbete med andra. Det är också härligt att spela tillsammans med många cellister. Klangen är mäktig! Som flest har vi varit 150 cellister på scenen.

Kina Åkered – Fransson från Falu Dans- och Musikskola

SAMARBETE I DALARNA

Förutom celloungdomar syns här från vänster Eva Risinger, Charlotte Liss (skymd) och Tina Olsson. Kina Åkered-Fransson dirigerar

SEBASTIAN SKARP

VIOLINATELJÉ

A. Stradivarius 1723

S. Skarp 2007

Certified Valuer
Stockholm Chamber of Commerce

Member of Entente Internationale des
Maîtres Luthiers et Archetiers D'Art

Regeringsgatan. 72, 111 39 STHLM, Tel: 08-22 24 20 www.sebastianskarp.se

FUNDERINGAR

EFTER STRÅK DAGARNA I GÖTEBORG

I ESTA Newsletter nr. 4 2009 skrev jag ner några funderingar efter stråkmötet i oktober i Göteborg. Anledningen till det var att flera kolleger ansåg att vi **får allt svårare att hävda instrumentalmusiken på kulturskolorna.**

Jag ställde frågan: **Varför är det så? Och också flera följdfrågor.**

Hade kanske hoppats på respons på dessa frågor, men ingen har hört av sig, så därför skriver jag ner mina egna funderingar kring denna, som jag ser det viktiga fråga.

Eftersom jag varit med ganska länge (född -44) så kan jag se tillbaka på den utveckling som jag erfarit under årens lopp.

När jag växte upp på 50-talet så fanns mest privat instrumentundervisning. Den drevs av amatörmusiker som ville förmedla vidare musikens glädje. Det var musiker som ofta hade ett samarbete med ortens musikhandlare. Alla på orten som hade ett musikintresse var på olika sätt involverade och målet var att ta hand om både barn och äldre som hade musikintresset gemensamt. Att kunna spela ett instrument var mycket högt värderat och ansågs som fint. Det kostade pengar att lära sig spela, och därför var det familjer som hade råd och prioriterade detta högt som lät sina barn få gå och ta lektioner.

Det var vid denna tidpunkt som politiken kom in i musikundervisningsvärlden. Man var överens med värderingen att det var något värdefullt att kunna spela ett instrument. Det var inte rättvist att bara barn som hade ekonomiskt starka föräldrar skulle få del av detta. Detta borde vara en möjlighet för alla barn. Kommunerna skulle ta det ekonomiska ansvaret för att barn skulle få lära sig spela ett instrument och den frivilliga Kommunala musikskolan började byggas upp. Ingen kommun ville vara sämre än den andra så därför blev det så småningom en självklarhet att man skulle ha en Kommunal Musikskola i sin kommun. Undervisningen skulle vara avgiftsfri precis som grundskolan. Man skulle anställa instrumental-lärare vilket skulle ge dessa en större trygghet än de haft tidigare.

För att kunna bygga ut den kommunala musikskolan och få utbildade pedagoger, så behövdes det också en ny utbildning för att fylla den efterfrågan på lärare som kommunala musikskolan hade. Här fick musikhögskolorna en ny uppgift, och det startades instrumentalpedagogisk utbildning både på musikhögskolor och på folkhögskolor. (Ingesund och Framnäs)

OMUS-utredningen som gjordes i slutet på 60-talet hade tydliga mål för kommunala musikskolan.

1. Att ge en god grundutbildning för musikyrbegåvade elever.
2. Att skapa goda förutsättningar för ett blomstrande amatörmusikliv i Sverige.

Hur gick det? Har OMUS-utredningens mål uppnåtts?

Enligt de iakttagelser jag har gjort så har det gått i stort sett så här:

Till en början såg det väldigt bra ut. Det utbildades pedagoger för instrumentalundervisningen. Dessa fick jobb på kommunala musikskolor. Många ville lära sig spela ett instrument och verksamheten expanderade. Allt såg bra ut utom för de som hade ansvar för kommunens ekonomi. Eftersom så många ville ha del av denna kommunala service, så växte snabbt den ekonomiresurs som skulle avsättas till detta frivilliga åtagande. Kommunen hade ju också många åtagande som den var ålagd ansvaret för. Det var inte lika lätt att få ekonomin att expandera som det var att få elevantalet vid kommunala musikskolor att öka. Hur skulle man lösa det? Jo, man

började införa en liten avgift så att man fick in i alla fall en liten del till verksamheten. Vad fanns det då för fler lösningar? Jo, man kunde minska tiden på undervisning för eleverna. Då kunde man spara pengar utifrån två aspekter. Dels genom att höja avgifterna och dels genom att så många som möjligt hade så kort lektionstid som möjligt. Ytterligare en ekonomisk lösning för kommunerna blev skapandet av Kulturskolan. Fler kulturella aktiviteter än musiken skulle inrymmas i den kommunala verksamheten. Varför? Hade man fått bättre ekonomi i kommunerna, så att man kunde expandera verksamheten. Nej så var det inte.

Men om man kunde få in aktiviteter som rytmik, dans, bild, teater och andra aktiviteter som inte alls fordrade samma stora lärartäthet som instrumentalmusiken fordrade, så skulle man ändå kunna erbjuda många barn kulturella aktiviteter som inte var så kostsamt som instrumentalundervisningen. Kunde man få färre att välja att spela ett instrument och fler att välja de aktiviteter som inte var så kostsamma för kommunen, så skulle det vara ett steg i rätt riktning för kommunens ekonomi.

Detta är anledningen till att vi får allt svårare att hävda instrumentalundervisningen på kulturskolan!

Går det att göra något åt det?

Finns det något hopp för en bra framtid för instrumentalundervisningen i Sverige? Det tror jag att det gör. **Men då måste vi tänka om! Vi måste vända en trend.**

Vad är bra med kulturskolan? Det är att det fortfarande är många som börjar spela ett instrument där. Det är att det finns en anställning och en utkomst för pedagogen.

Vad är det som är mindre bra med kulturskolan? Det är att tiden för utbildningen är alldeles otillräcklig. Det är att instrumentutbildningen får ett tvärt slut när man gått ut gymnasiet.

Vad finns det för alternativ? För att en verksamhet skall fungera riktigt bra så finns det några grundfaktorer. Den som driver en verksamhet måste ha **kunskap** om verksamheten. Den måste också få ha **kontrollen** över verksamheten. På så sätt kan den ta **ansvar** för verksamheten.

Här tror jag svaret ligger på i vilken riktning utvecklingen måste gå för en bättre framtid för instrumentalundervisningen. **Vi som har kunskapen måste återta kontrollen och ta ansvar för verksamheten.**

Då måste vi våga skapa alternativ som komplement till Kulturskolan. Inte för att nervärdera kulturskolans insatser. Inte för att bli konkurrenter till kulturskolan. Men vi måste få utöva vår undervisning i den utsträckning att vi får elever som verkligen kan spela sitt instrument bra. Undervisningen får inte vara en 20 minutersparentes på en matematiklektion. Vi måste få undervisa mer och oftare. Kommer kommunen och kulturskolan att ge oss den möjligheten. Tveksamt!?

Som jag ser det behövs det idag ett komplement till kulturskolans undervisning för de elever och föräldrar som önskar detta. Det behövs också ett komplement till kulturskolans undervisning för alla människor i samhället som slutat gymnasiet. **Möjligheterna till att expandera instrumentalundervisningen i Sverige är monumentala, om man inte lägger hela det ekonomiska ansvaret på stat och kommun.**

Vi måste förstå att stat och kommun inte kan ta ekonomiskt ansvar för *alla* våra behov och önskemål.

För att få goda möjligheter att utöva våra yrken som instrumentalpedagoger har vi som har god utbildning **kunskapen**. Vad vi behöver utveckla mer och göra mer, det är att ta **kontrollen** över vår arbetsituation. Vi måste våga ge allmänheten erbjudande om våra tjänster, vi måste framhålla musikens glädje och sociala värde. Vi måste få allmänheten att också ekonomiskt värdera det vi har att erbjuda. Tar vi **ansvar** för efterfrågan kan vi också ta **ansvar** för att vi kan leva på pedagogiska verksamhet.

Många människor lägger en stor del av sin ekonomi på fritidsverksamheter. Man spelar golf, rider, reser mm.

Varför skulle vi inte ha rätt till att erbjuda musiken, att lära sig spela ett instrument, eller bli bättre på sitt instrument, som en meningsfull fritidsaktivitet för allmänheten.

Här tror jag framtiden för oss ligger som instrumentalpedagoger: **Alternativa, kompletterande verksamheter som värderas högt av allmänheten.**

Var tacksam och glad för vad som görs inom den kommunala verksamheten och kulturskolan, och fortsatt att göra ett gott jobb med de förutsättningar som finns där. Men våga **erbjuda** allmänheten **mer** om de så önskar. Låt allmänheten betala rimligt för det Du erbjuder, och ha inte dåligt samvete för att Du tar betalt. Det Du har att erbjuda är faktiskt värdefullt! **På det sättet rivs gränser för undervisningen både vad gäller tider och åldrar.**

Situationen behöver inte se ut så att det handlar antingen om kommunal verksamhet eller privat verksamhet. Båda behövs i ett fritt samhälle.

Vi som instrumentalpedagoger har **kunskapen** på vårt om-

råde. Vi måste därför **ta kontrollen** över detta område och inte överlämna kontrollen till andra. Vill vi fortsätta som instrumentalpedagoger, få utföra vårt jobb på ett sätt som ger resultat och på ett sätt som vi kan vara stolta över, då får vi inte låta hela det ekonomiska ansvaret vila på kommunen.

Vi måste också ta del av det **ekonomiska ansvaret**. Gör vi detta så är vi i vår fulla rätt att **erbjuda** mer tid till föräldrar och elever som vill ha det. Vi har vår fulla rätt att **erbjuda** vuxna undervisning. Vi är i vår fulla rätt att skapa olika tjänster med musiken som förtecken, och det är inte bara institutioner som har användning för våra **erbjudanden**.

Hela allmänheten bör få del av vad vi har att erbjuda.

Det är när vi som instrumentalpedagoger tar itu med den, kanske i och för sig tuffa uppgiften, som vi kommer att vända trenden. Gör vi detta, så tror jag att vi steg för steg skapar bättre förutsättningar

för instrumentalundervisningen i framtiden, vilket också är nödvändigt för att den kunskap och kultur som finns idag inom vårt område inte skall falla i glömska.

Lars Jöneteg

SEBASTIAN SKARP
 VIOLINATELJÉ

 A. Stradivarius 1723

 S. Skarp 2007

Regeringsgatan, 72, 111 39 STHLM, Tel: 08-22 24 20 www.sebastianskarp.se

Violinmetodikkurs vid Musikhögskolan Ingesund

Efter 26 år på Kungliga Musikhögskolan i Stockholm som lärare i fiol och fiolmetodik har den prisbelönta pedagogen Ulla Magnusson för tredje året i rad hållit en fristående fiolmetodikkurs vid Musikhögskolan Ingesund.

Det är med stor glädje jag skriver om vad vi, tio musiker och violinpedagoger, har fått ta del av under fem helger läsåret 2009-2010. Vi har rest från olika håll i landet till Arvika och Ingesunds Musikhögskola för att delta i högstadiemetodikkursen (15 högskolepoäng) i violin som har letts av Ulla Magnusson.

Våra erfarenheter av undervisning i fiolspel var olika men som svampar tog vi åt oss allt vad vi kunde av Ullas samlade kunskaper och erfarenheter. Den lugna miljön och det betryggande avståndet till våra hem och vår vardag gjorde att vi verkligen kunde fokusera på vårt arbete. Det var intensiva, innehållsrika helger och efter varje sådan

blev jag lika förvånad över hur inspirerad och energifylld jag blev istället för den totala utmattning man skulle kunna förvänta sig efter en sådan nonstop-helg. Den kommande veckans arbete med mina elever på kulturskolan gav direkt tillfälle att bearbeta de inhämtade kunskaperna och all den inspiration jag hade med mig i bagaget. Varje kurstillfälle på Ingesund var unikt och fokuserade på särskilda områden inom fiolmetodiken. En stor del av tiden arbetade vi noggrant och strukturerat med alla väsentliga delar av fiolspels teknik såsom stråkarter, lägeväxlingar, vibrato etc. Detta integrerades sedan genom att vi spelade och diskuterade en stor mängd undervisningsrepertoar. Vi gick igenom stycken lämpliga för alla tänkbara

musikaliska och tekniska syften, både av de kända kompositörerna och av mer okända men som producerat pedagogiska guldkorn. Den mängd och bredd av repertoar och frågeställningar som Ulla presenterade stimulerade vårt eget tänkande och upptäckarglädje. Inom kursens strukturerade upplägg gavs rikligt med utrymme för deltagarnas reflektioner. Många olika idéer om fiolmetodik och alla dess parametrar och synvinklar diskuterades med stor öppenhet. Vi fick därför möjlighet att utbyta erfarenheter med varandra gällande lärarrollen och fiolundervisningen och inte minst omvårdnaden av vår egen teknik och vårt spel. Kursen präglades av en genomgående strävan mot sunt fiolspel och av en öppenhet inför alla slags metodiska synvinklar. Detta för att ge tillgång till en mängd olika verktyg och därmed

hit ta det som passar bäst för varje enskild individs förutsättningar. Det ergonomiska tänkandet har medvetet och på ett naturligt sätt funnits som en röd tråd genom hela kursen. En av höjdpunkterna inom detta var besöket av Lisbeth Vecchi som lyfte fram detta mycket viktiga område och delade med sig av sin enorma kunskap inom fiolspels ergonomi. Vi lärde oss bland annat om hur man kan lägga in ergonomiska övningar i elevernas dagliga övningsrutiner samt hur man använder videoanalys för att på ett individuellt anpassat sätt medvetandegöra elevers hantering av kroppen och instrumentet eller för att komma tillrätta med tekniska och fysiska problem. Att få ta del av Ullas reflektioner, som bygger på ett långt och intensivt arbete med barn och ungdomar, gjorde att vi utvecklades både som människor och lärare samt gav stöd åt våra egna tankar. Vi är mycket tacksamma över den stora kunskap som kursen gav kring det hantverk vi ägnar oss åt och vill nu förmedla den vidare till våra elever på ett lika fint sätt som vi fick den.

Text: Matoula Zachariadou

SKRUVA FIOLEN!

Vet du vad en anskäffare är? Eller en zäpfschen? Och visste du att en fiols själ eller karaktär sitter i ljudpinnen? Under augusti har du chansen att lära dig detta och mycket mer i utställningen Skruva fiolen. Det är violinbyggarmästarna som delar med sig av sin hantverksskickliga vardag och långa kulturhistoria i en utställning där man får både se, känna och uppleva atmosfären i yrket.

– Vi vill visa upp vårt yrke, berättar Stefan Lindholm, som tillsammans med Sebastian Skarp har sammanställt utställningen.

– Instrument är ju värdefulla och måste skötas om för att kunna spelas på, till exempel i Kungliga Filharmonikerna.

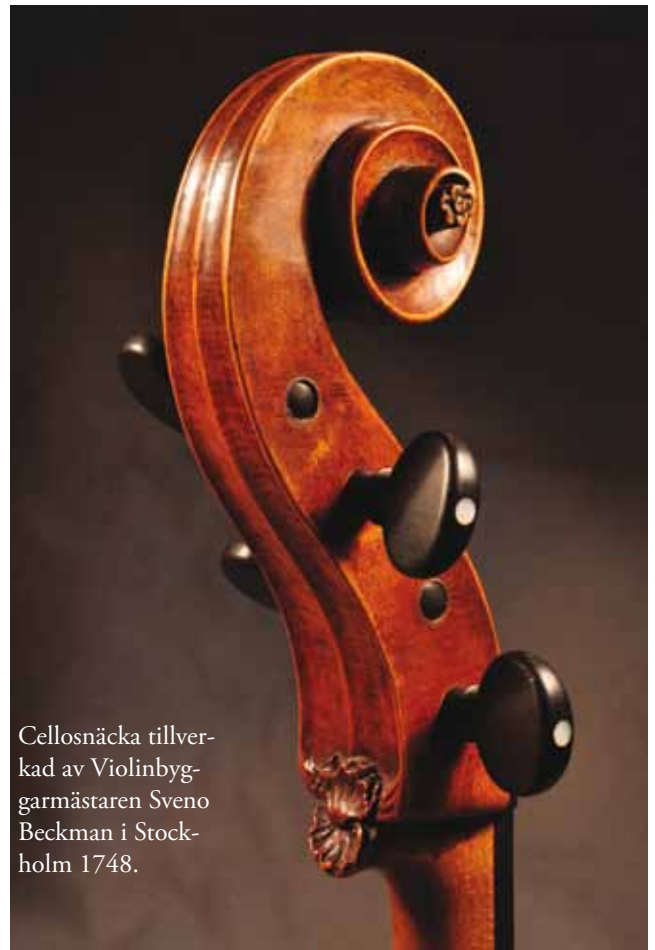
Det finns 19 violinbyggarmästare i Sverige, och ungefär lika många gesäller. Yrket har en lång historia, som började med att man byggde nya fioler. Med tiden upptäckte man dock instrumentens värde och violinbyggarmästarna ägnar sig mer åt att vårda och laga instrument än att bygga nya numera.

Vägen till att bli violinmakare är lång. Det tar ca åtta år att bli färdig mästare. Utbildningen finns i huvudsak i Tyskland, Italien och Storbritannien, men också att som gesäll arbeta tillsammans med en mästare enligt en gammal lärlingstradition. Så vad är då en anskäffare?

– Det är halsen, halsgreppet som man kan byta ut, säger Sebastian Skarp och illustrerar med talande gester. En zäpfschen kan översättas med bottenungan där halsen börjar.

Vill du veta mer om violinbyggarmästarnas yrke kan du också träffa dem, varje lördag under utställningsperioden kommer en violinbyggarmästare att finnas på plats och berätta om sitt ovanliga yrke.

*Karina Svensson
Stockholms Konserthus*

Cellosnäcka tillverkad av Violinbyggarmästaren Sven Beckman i Stockholm 1748.

Nu i Göteborg!

www.pederkallman.se

Peder Källman
VIOLINATELJÉ

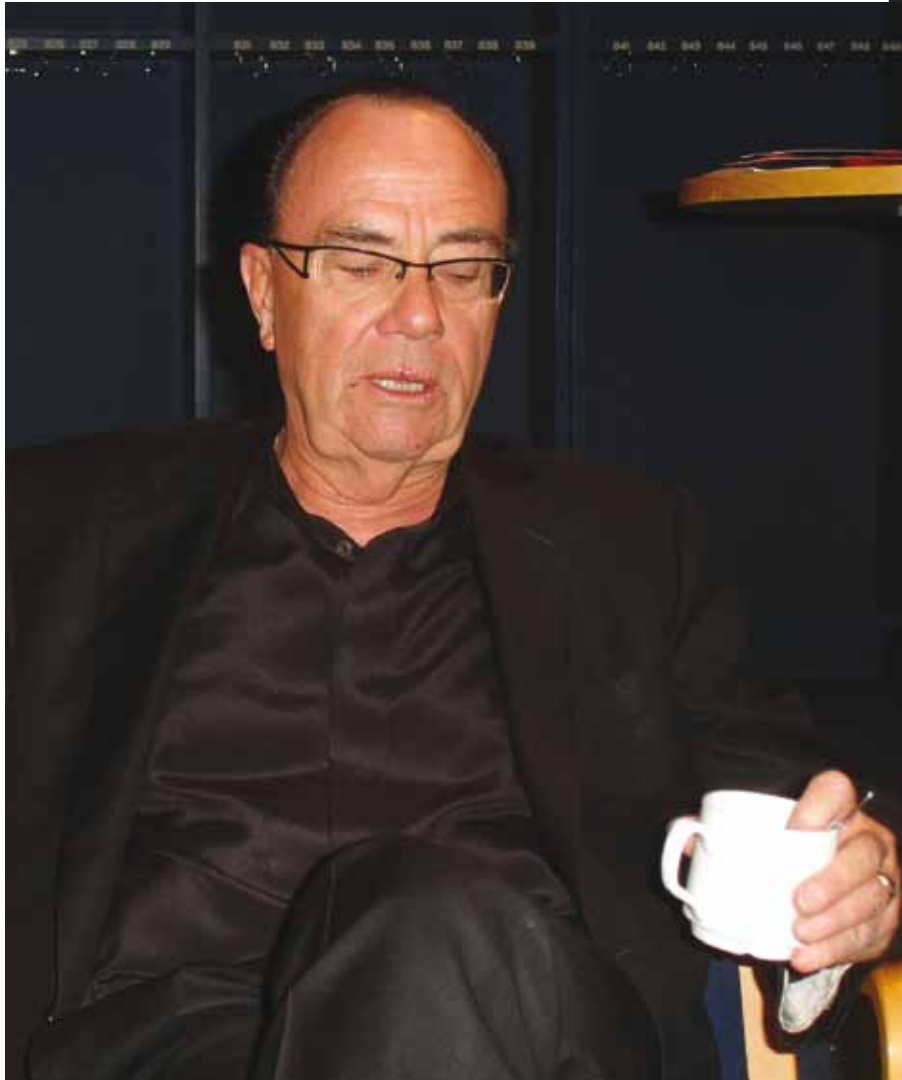
Amiralitetsgatan 20, 414 65 Göteborg. 031-14 24 03, 070-325 21 39

ÅRSMÖTE i Berwaldhallen

Som läsarna torde noterat i samband med kallelsen ägde Svenska Stråkläraryrskommitténs Årsmöte rum i Berwaldhallens foajé lördagen 27 februari. Styrelsen valde i år att inte satsa på pedagogiska aktiviteter, eftersom vi nyligen haft Stråkdagar i Göteborg, och nu laddar om för Falu-konferensen nästa år.

Nu bjöds det på andra aktiviteter än stråkpedagogiska. Vi fick ju rabatterat pris på biljetter till den enastående konsert. Radiosymfonikerna spelade först tondikten *Tapoila* av Sibelius. Där-

Resultatet av årsmötet syns på sidan här intill. Numera är också protokollet justerat i vederbörlig ordning, ifall någon undrar...

efter följde Sven-David Sandströms cellokonsert från början av 90-talet. Detta verk har en särskild form, och det var också i viss mån en start för en ny period i Sven-David Sandströms skapande. Ett mer melodiskt tonspråk och en form som är innovativ och personlig. Torleif Thedeen gjorde oss inte besvikna. Detta vackra och säregna verk gestaltades med djup och en fenomenal teknik. Torleif Thedeen har under våren dessutom framfört bland annat Brahms dubbelkonsert och Dvoraks cellokonsert. Innan konserten slöt Sven-David Sandström upp i samband med årsmötets avslutning, och han berättade för oss om verket, bakgrunden och sitt kompositionsarbete i allmänhet. Detta gav naturligtvis en extra dimension åt konserten. Avslutningsvis framförde Radiosymfonikerna under Jukka-Pekka Sarastes kompetenta ledning Carl Nielsens fjärde symfoni.

Text och bild: Per Helders

Protokoll

fört vid Svenska Stråkarförbundets årsmöte i Berwaldhallen i Stockholm lördagen den 27 februari 2010 kl. 13.30

- §1 Johan Falk valdes till mötesordförande.
- §2 Päiviikki Wirkkala-Malmqvist valdes till mötessekreterare.
- §3 Per Helders och Ulf Ineman valdes till justeringsmän.
- §4 Årsmötet godkände att kallelsen till årsmötet hade sänts ut i laga ordning.
- §5 Årsmötet godkände förslaget till dagordning.
- §6 Årsberättelsen för år 2009 lästes upp och godkändes.
- §7 Kassören föredrog den ekonomiska redovisningen samt resultat- och balansrapporterna för 2009.
- §8 Ingar Kulberg läste upp revisorernas årsberättelse.
- §9 I enlighet med revisorernas förslag beslöt årsmötet att fastställa resultat- och balansrapporterna samt att ge förbundsstyrelsen ansvarighet för verksamhetsåret 2009.
- §10 Årsmötet beslutade att inga arvoden för funktionärer skall utgå under 2010.
- §11 Årsmötet beslutade i enlighet valberedningens förslag att välja Gunnar Crantz till ordförande, Päiviikki Wirkkala-Malmqvist till sekreterare, Johan Falk till kassör samt Petra Helqvist och Leif Elving till ordinarie ledamöter för en tid av två år.
(Övriga styrelseposter valdes förra årsmöter för en tid av två år och kvarstår därför).
Yvonne Bergström, Lars Jöneteg, Hans Kennemark, Bengt-Erik Norlén, Karl-Bertil Norlén och Stefan Waldemarsson valdes till kretsonbud tillika suppleanter för två år.
- §12 Årsmötet valde Ulla Magnusson och Peter Eriksson till ordinarie revisorer. Revisorssuppleantposten vakansställdes av årsmötet och valberedningen fick uppgift att hitta en revisorssuppleant till höstmötet 2010.
- §13 Övriga frågor: Ulf Ineman lyfte frågan om fortsättning av förbundets fortbildningsdagar i samband med höst- och årsmötet. Styrelsen får behandla frågan.
- §14 Ordföranden förklarade årsmötet avslutat.

Vid protokollet:

Päiviikki Wirkkala-Malmqvist, sekreterare

Justeras:

Ulf Ineman

Per Helders

Johan Falk

Studio Restauro Arte Liutaria

Jens Gösta Johansson

Maker, Restorer and Dealer of fine Violins, Violas and Violoncellos

Före restaurering!

**Om olyckan är framme,
vart skall du vända dig?**

"Jens har arbetserfarenhet från några av världens bästa restaureringsverkstäder!"

"Ärligt talat kan det ju alltid vara trevligt att tillbringa en weekend i Cremona!!!"

KONTAKTA JENS!

Efter restaurering!

Via Palestro 1, 26100 Cremona, Italien. Tel. Sverige: +46-709-166882 Tel. Italien: +39-348-7286046
www.studiorestauro.com info@studiorestauro.com

Stråkplanket

Hej på er!

Har just kommit hem från ett tvådagars läger med vår Stråkorkester (30 barn i åldern 9-13 år). Vi var på Björkögården i Roslagen och vill varmt rekommendera detta ställe! Bra boende, bra mat, bra repetitionslokal och bra 'ute-ytor' för roliga aktiviteter OCH samtidigt ett bra pris! Varje gång man åker på läger med orkestrarna så inser man hur viktigt det är. Inte minst socialt. Och varje gång så är det massor att planera innan...med repertoar, skjutslistor, lekar, regler etc. Nästa Stråkplank kommer därför att handla om det!

Check-listor och lekförslag!

Det finns säkert massor av 'färdiga' koncept hos oss alla. Kan vi dela med oss?? Likaså om man har förslag på bra kursgårdar.

Web-adresser nedan: Gillar ni Suduko? Här är något för er! Samt adressen till Björkögården.

Ni som var på Stråkpädagogdagarna i Göteborg i november minns säkert Do-re-mi visan med Nacka stråkklasser! Här kommer den nu med hälsning från Kajsa Aspfors!

Glad Sommar! Catharina

Min mail: nina_kronqvist@msn.com

Björkögården:

www.kgh.nu/index.php?option=com_content&view=category&layout=blog&id=90&Itemid=114

www.musidoku.com

D är det vi börjar med

Text: Kajsa Aspfors

Musik: Richard Rodgers

The musical score is written in D major (one sharp) and 4/4 time. It consists of four staves of music. The first staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The notes are: D4, E4, F#4, G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4, F#4, E4. Chord symbols above are D, A, D. The second staff has notes: D4, E4, F#4, G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4, F#4, E4. Chord symbols above are Em, D, G. The third staff has notes: D4, E4, F#4, G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4, F#4, E4. Chord symbols above are E/G#, A7, F#/A#, Bm. The fourth staff has notes: D4, E4, F#4, G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4, F#4, E4. Chord symbols above are G, A7, 1. D, 2. D. The piece ends with a double bar line.

D är det vi börjar med
 E är våran nästa ton
 Fiss det låter som en fisk
 G nu ska vi byta sträng
 A det här går riktigt bra
 B den tonen gillar jag
 Ciss det rimmar ju på fiss
 Och nu kommer ljusa D

D är det vi börjar med brukar vara våra stråkklassbarns första möte med D-dur skala. Vi sjunger sången, så barnen kan den riktigt bra. Sedan spelar vi ett ballongstråk på första tonen i varannan takt (då ljusa D ska spelas får man vänta en takt till!) Vips har vi spelat en D-durskala!

Sedan kan låten varieras i det oändliga! Halva orkestern sjunger, halva spelar, yngre barn spelar första tonen i varannan takt, äldre hela låten osv. Prova att spela olika ballongstråk, stora runda ballonger, avlånga, små vattenballonger... Liten filmstund med Maria von Trapp kan vara ett roligt inslag!

Arbetar man med solminisation är givetvis orginaltexten bra!

TA DIG TON

med Marita Sandberg

Hej alla stråkvänner!

Måste börja med att berätta att jag fått ett brev till Ta dej ton sidan. Gissa om jag blev glad när det äntligen var någon som reagerade på vad jag skriver. Brevet var från Boel Klang och jag har bett att få publicera delar av det.

Hej Marita!

Läser alltid din krönika i Esta-news och det var med ett skratt jag läste ditt senaste inlägg i tidningen. Jag kände igen allt och det var faktiskt skönt..

Jag är musiker från början och efter att jag kört huvudet i väggen började jag att undervisa.

Nu har jag en liten fast lärartjänst plus att jag vikarierar. Min erfarenhet är att kulturen är väldigt olika på de olika orterna.

På det ena stället känns det som föräldrarna tror att det är en fritids aktivitet där barnen lämnas in för att tröttnas ut innan de kommer hem, och att målet är att ha roligt utan någon insats från varken barn eller föräldrar. Minsta motstånd eller upp och nergång och barnen faller ur. Där känner jag mig som en blandning mellan falsk lektant och bedrövlig Bitch, något som jag inte trivs med.

På det andra stället har jag fin kontakt med många föräldrar, och när barnen tappar intresset kommer föräldrarna till mig och diskuterar ut en smart plan för att få dem över krönet. På skolorna är lärarna otroligt uppmuntrande mot alla som spelar fiol, och mot mig, vilket gör att hela klimatet blir bra.

Jag tror att man behöver tid att bygga upp förtroendet, och varje gång elever behöver byta lärare så bryts förtroendet och ibland går det inte att reparera. Då får man väl satsa på nästa kull?

Över åren formar man ju sina elever på gott och ont. Innan man känner sina högstadie/gymnasieelever som man får ta över från någon annan så är det jättesvårt att läsa av deras förväntningar.

Framförallt undrar jag varför vi lärare inte pratar och samarbetar mer?

På mitt ena jobb har vi faktiskt stråkmöte en gång i veckan. Vi planerar och ventilerar både bra och dåliga erfarenheter. Ibland bara för att lätta på trycket och skrika en stund. Fiollärarjobbet är ju både spännande och utmanande och då får man väl betala glädjedagarna med en viss frustration emellanåt.

Jag hoppas att nästa generations fioltanter ska vara mera positiva till samarbete och diskussionsforum på nätet genom att dela erfarenheter och framförallt orka jobba för att synas och bilda opinion för en meningsfull kulturutövning utöver schlager, blondiner och gitarrackord.

Fram med fioltanterna! (och gubbarna)

Mvh Boel Klang

Ja visst är vi många som känner igen oss i Boels beskrivning. Tack Boel för ditt fina inlägg.

Det här med samarbete och att ge och ta känns som att det har vissa svårigheter.

Tänk om vi kunde träffas lokalt eller regionalt och dela med oss till varandra och även få tröst och hjälp i svårigheterna. Varför ska det tex vara ett misslyckande när elever slutar?

Jag skulle jätte gärna vilja vara med i en sådan grupp. Har just nu ingen annan än min stackars man att diskutera och ventileras med, och jag tycker ju så mycket och har så många ideer....

Kan undra varför min man så sällan är hemma?

Som ni kanske kommer ihåg från förra numret så beklagade jag mej över min gymnasieelev som inte ville lära sej några melodier som hon inte känner igen. Jag kan berätta att vi har kommit lite närmare varandra och hon vågar ta till sej lite nytt. Nu kommer hon med olika förslag på melodier som hon vill spela. Just nu spelar vi Pachelbels Canon.

Min första lägerdag i Timrå gick också bra. Barnen blev väldigt trötta så jag fick blanda spelandet med musiklekar och teori, men alla var nöjda efter dagen.

KOMPETENS

Nu grubblar jag en hel del på kompetens. Vi är nog många som inte vet hur våra tjänster ser ut till hösten. Själv är jag bara timlärare i Timrå och just nu vet ledningen inte om det finns timmar till någon fiollärare till hösten. Det är grundskolans krav på behöriga musikklasslärare som ställer till det för oss då tjänsterna ligger under samma tak.

Vi som arbetar inom kulturskolor får ju gärna ha en pedagogisk examen, men det finns inget krav på det. Du kan bli anställd av kulturskolan utan att ha en pedagogisk examen. Vi har däremot ingen behörighet till att arbeta och sätta betyg i grundskolan. Men jag börjar att fundera på vad min utbildning egentligen är värd??? Naturligtvis har jag lärt mej mycket under min utbildningstid som jag verkligen har stor nytta av, men anställningsmässigt så verkar den inte ha så stor

SVERIGES VIOLINBYGGARMÄSTARE

Branschförbundet för kvalificerade violinbyggare och reparatörer

www.violinbyggarmastarna.se

betydelse. Är det flera som känner som mej eller börjar jag på att få en ålderskris?

Ska sätta mej ner och försöka skriva IUP på alla mina elever i särskolan nu. Vet att det är för sent men jag har försökt att blunda och väntat på att mina kollegor ska komma och be mej om dem. Nu har de sagt till mej så nu finns det ingen återvändo...

Har sänt ut inbjudan till "Folkmusik-Stråkläger" i Norrbo till alla Sveriges musik och kulturskolor. Har ni inte fått inbjudan så kontakta mej gärna så sänder jag en inbjudan.

Planerar och hoppas att få många deltagare. Har två nya unga pedagoger med folkmusikinriktning som jag tror ska ge extra positiva impulser och vara föredömen för deltagarna.

För några veckor sedan var jag till Åland och hälsade på mina fd elever. De hade vårkonsert och det var så roligt att träffa dem igen. Jag fick sitta ner och lyssna när de spelade och fick se alla nya elever som börjat spela i höstas. Det känns skönt att se en verksamhet som man

varit med om att bygga upp, kan fortsätta utvecklas med nya krafter.

Önskar alla en skön sommar

Marita Sandberg – fiolpedagog
marita.sandberg@bredband2.com

Allt i noter!

Klassiskt, Kammarmusik,
Pop, Rock, Jazz, Kör,
Playalong, Singalong.

**Besök oss i butiken eller
beställ från vår webshop
www.aulosmusik.se**

Folkungagatan 67
116 22 Stockholm
Tel: 08 - 642 24 00
Fax: 08 - 642 24 22
aulos@aulosmusik.se

ALLT INOM STRÅKINSTRUMENT

Stort urval av

**INSTRUMENT OCH STRÅKAR
ETUIER, STRÄNGAR, AXELSTÖD, HARTS m.m.
REPARATIONER**

Webbshop

via vår hemsida

www.fioler.se

N NILSSON FIOLOGYGARE AB

Erikslustv. 62, 216 18 Malmö

Tel. 040-15 98 03 Fax 040-15 97 47

E-post: info@fioler.se Hemsida: www.fioler.se

Medlem av: International Society of Violin and Bow makers
Verband Deutscher Geigenbauer und Bogenmacher e. V
Sveriges Violinbyggarmästare

MUSIKHÖGSKOLAN INGESUND

universitetskurs

VIOLIN-/VIOLAMETODIK fördjupning 15 högskolepoäng

Kursen ger fördjupade kunskaper i ergonomi, violinspelets teknik, övnings- och studieteknik, samt en omfattande och detaljerad kännedom om undervisningslitteratur och repertoar på högre nivå.

Kursen ges genom seminarier under läsåret 2010/11 vid 5 tillfällen.

Lärare: Ulla Magnusson, lektor i violi.

Anmälan senast **13 augusti 2010**

Anmälningssblankett och mer information hittar du på

WWW.IMH.KAU.SE

MUSIKHÖGSKOLAN
INGESUND

NYA STRÅKNOTER

OLIKA SERIER

På nya strängar
spännande
nyskriven musik

Möt tonsättaren
Grieg, Lully,
Rossini

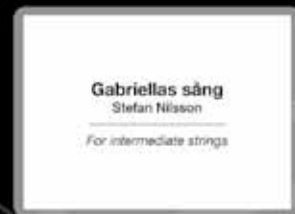

Lär känna
ABBA, Beatles,
flimmusik, folkmusik,
barnsånger

OLIKA NIVÅER

Nyborjare (junior)
Mellansvårt (intermediate)
Vidarekomna (advanced)
Professionella (professionals)
Sammansatta stråkgrupper (mixed)

TTV Music
SHEET MUSIC

Meriterande seger för Johan Dalene

Johan dalene, som kommer från Norrköping, är nio år gammal och spelar fiol för sekreteraren i Svenska Stråklärförbundet, Päivikki Wirkkala-Malmqvist, har vunnit en prestigefylld internationell tävling i hård konkurrens. Tävligen heter *14th International Competition of Bohdan Warchal in playing the bow string instruments - Talents for Europe*. Mer information och alla resultat finns på tävlingens hemsida: <http://www.talentsforeurope.sk/results.htm>

ESTA Newsletter gratulerar!

AMATÖR, MUSIKSTUDENT ELLER YRKESMUSIKER?

Hos oss hittar du ett brett sortiment av stråkinstrumentet för just dig. Vi har instrument i alla prisklasser. Även tillbehör så som stråkar, strängar, stöd, hartsch, etuier etc.

Vi skickar alltid fraktfritt över hela landet med buss eller post för snabb och säker leverans.

Ta en titt på hemsidan och hör av dig så ska vi hjälpa dig med det du behöver.

Vi finns inte längre bort än ett telefonsamtal eller mail.

Välkommen!

Mattias Sandlund

Din fiol.

GERINGSGATAN 2 · NORRFJÄRDEN
TEL: 0911-20 94 71 · 070-300 00 10
INFO@DINFIOL.SE · WWW.DINFIOL.SE

Nya medlemmar

IDA ANDERSSON
Margaretavägen 9, lgh
1208
177 56 JÄRFÄLLA
Stud

JOHANNA KEY
Borggatan 17 B
671 31 ARVIKA
Stud

LOUISE PERWALLIUS
Ingesundsvägen 1 B
671 33 ARVIKA
Tel: 073-670 71 17
louise.perwallius@imh.
kau.se
V Stud

AGNES CASIMIR-
LINDHOLM
Jakobsgatan 8 A, lgh 9
671 40 ARVIKA
Stud

JONNA INGE
Frödingsvägen 10
112 56 Stockholm
073-721 52 62
jonnainge@gmail.com
Vla C Kb Nyh Stud

Ny adress:

Mikael Björk
Kilstavägen 2 A
69136 Karlskoga

Gabriella Blomstervall
Gränsg.43A
633 42 ESKIL-
STUNA

Musikhögskolan i Malmö läsåret 2010-2011

Universitetskurs i ALLMÄN VIOLINPEDAGOGIK 16 up

Lärare Lars Jöneteg

Mer information på MHM:s hemsida eller kontakta Lars Jöneteg

Lars.joneteg@telia.com 070-5629007

Dead-line ESTA Newsletter nummer 3 2010: 1 september

Sveriges ledande gymnasium för blivande proffsmusiker

80 minuter instrumentalundervisning per vecka i tre år

Gemensam lektion med pianist varje vecka i tre år

Kammarmusik varje vecka i tre år

Symfoniorkester, kammarorkester, kör

*Samarbete med Gotlands Tonsättarskola och med
skolor i Tyskland, Finland och Estland*

Falu Sommarakademi med bl a Kungsbacka Pianotrio

*Klassisk musik och jazz. Påbyggnadsutbildningar
i klassisk musik, jazz, folkmusik och scenisk dans*

Riksintag

